

Ο γάμος του Δία και της Ήρας τελέστηκε στην άκρη της γης, εκεί που ο ουρανός σμίγει με τον ωκεανό, κοντά στις Εσπερίδες. Εκεί, κατά τον Ευριπίδη («Ιππόλυτος», 748) βρίσκεται και ο γαμήλιος θάλαμος, η κρεβατοκάμαρα του Δία. Σ' αυτόν τον γάμο ήταν που η Γη χάρισε στην Ήρα γαμήλιο δώρο τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων. Των Εσπερίδων, επειδή αυτές ανέλαβαν να τα φυλάνε, μαζί με τον Λάδωνα, το τέρας φίδι. Η Ήρα είχε δοκιμάσει από τα μήλα αυτά (λένε πως πρόκειται για πορτοκάλια), τα είχε βρει πάρα πολύ του γούστου της και είχε ζητήσει να της φυτέψουν τα δέντρα που τα παράγουν στον κήπο των θεών. Κατά μια εκδοχή, και οι όμορφες Εσπερίδες τα έβρισκαν πολύ νόστιμα και κάθε τόσο τα έτρωγαν ώσπου η Ήρα επιστράτευσε τον Λάδωνα να της τα φυλάει. Ήταν δράκος ή φίδι με εκατό κεφάλια, γιος του Τυφώνα και της Έχιδνας κατά τον Απολλόδωρο, του Φόρκου και της Κητώς κατά τον Ησίοδο, ένα τέρας πάντα ξύπνιο που μπορούσε να βγάζει όλων των ειδών τις φωνές. Όσο για τις Εσπερίδες, ήταν νύμφες, κόρες της Νύχτας, μελωδικές τραγουδίστριες. Κατ' άλλους, κόρες του Δία ή του Έσπερου και της Θέμιδας ή του Άτλαντα και της Εσπερίδας. Ήταν τέσσερις (Αίγλη «η Λαμπερή», Ερύθεια «η Κόκκινη», Εσπερία και Αρέθουσα, μάλλον Εσπερέθουσα «η πηγή στην Δύση» που σημαίνει ότι τελικά ήταν τρεις).

Το κυρίαρχο πρόβλημα του Ηρακλή, όταν ο Ευρυσθέας του ανέθεσε ενδέκατο άθλο να φέρει τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων, ήταν ακριβώς το πού αυτά βρισκόνταν. Το κήπο τον τοποθετούσαν στην Δύση, πέρα από τον ωκεανό, αλλά και στον Βορρά, πέρα από την χώρα των Υπερβόρειων. Άλλοι τον ήθελαν στην Αφρική και άλλοι όχι πιο μακριά από την Ήλιδα ή την Πύλο. Πού ο Ηρακλής έπρεπε να ψάξει; Και πώς μπορούσε να πάει κάποιος ως εκεί. Όλα τα άλλα έμοιαζαν εύκολα καθώς ακόμα και το ότι η κλοπή των «χρυσών μήλων» επέσυρε τον θάνατο, για κάθε θνητό που θα την αποτολμούσε, για τον ήρωα ήταν συνηθισμένη απειλή: Ένας ακόμα αγώνας με τον **Θάνατο**, ένα ακόμα βήμα προς την αθανασία.

Μια καλή ιδέα ήταν να ρωτήσει τις νύμφες του ποταμού Ηριδανού. Για κόρες του Δία και της Θέμιδας λογίζονταν, όπως και οι Εσπερίδες. Θα έπρεπε να ξέρουν. Κι επειδή και ο ίδιος γιος του Δία ήταν, άρα ετεροθαλής αδελφός τους, θα του έλεγαν. Προέκυπτε όμως νέο ερώτημα: Πού κυλούσε ο Ηριδανός; Υποτίθεται ότι βρισκόταν στην άκρη του κόσμου, κοντά στο σημείο όπου φύτευε το δέντρο με τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων. Θα μπορούσε όμως να ταυτιστεί και με τον Πάδο, ποτάμι της Βόρειας Ιταλίας που χύνεται στην Αδριατική. Ο Ηρακλής κίνησε για εκεί. Με πρώτο σταθμό την Τραχινία, όπου βασιλεύε ο Κήκυκας, ο θεός των Εσπερίδων. Του έτυχε να βρεθεί στον δρόμο του Κύκνου.

(τελευταία επεξεργασία, 26 Αυγούστου 2021)